

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 32/2013)

1 Μαρτίου, 2019

[ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ, Π., ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΛΙΑΤΣΟΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ,

Εφεσείοντες/Καθ' ων η αίτηση,

ΚΑΙ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΤΔ,

Εφεσίβλητοι/Αιτητές.

P. Παπαέτη (κα.), Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Εφεσείοντες.

A. Τσάρκατζης για Χρ. Πατσαλίδη ΔΕΠΕ, για τους Εφεσίβλητους.

Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάτος, Π..

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ, Π.: Σε δημοσίευμα, ημερ. 16.7.2009, της εφημερίδα «η Σημερινή», ιδιοκτησίας των εφεσιβλήτων, κάτω από τον τίτλο «Αθώθηκαν τέσσερις γιατροί σε υπόθεση πατρότητας παιδιού», αναγράφηκε, μεταξύ άλλων, το όνομα του συγκεκριμένου παιδιού του οποίου αμφισβητείτο η πατρότητα καθώς και το γεγονός ότι το παιδί έπασχε από την ασθένεια Β΄ Ομόζυγο Θαλασσαιμίας.

Η προαναφερόμενη ονομαστική αναφορά στο όνομα του παιδιού και στην ασθένεια από την οποία αυτό έπασχε ευαισθητοποίησε την Επίτροπο Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού, η οποία απευθύνθηκε με τη σειρά της στην Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (στη συνέχεια η Επίτροπος), η οποία προέβη σε σχετική έρευνα. Στα πλαίσια της έρευνας της, με επιστολή της ημερ. 19.8.2009, προς τον Αρχισυντάκτη της εφημερίδας «η Σημερινή», η Επίτροπος αναφέρθηκε σε διάφορες πρόνοιες του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμος αρ. 138(Ι)/2001 (στη συνέχεια ο Νόμος), και ζήτησε την άποψη της εφημερίδας, καταγράφοντας την εκ πρώτης όψεως θέση της, ότι η δημοσιοποίηση των προαναφερόμενων ευαίσθητων δεδομένων του παιδιού έγινε κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας και ως εκ

τούτου συνιστούσε παραβίαση της οικογενειακής και ιδιωτικής ζωής του παιδιού. Αυτά σε συσχετισμό με τον επιδιωκόμενο σκοπό της ενημέρωσης του κοινού και της αποκατάστασης του ονόματος τεσσάρων ιατρών οι οποίοι είχαν κατηγορηθεί σε ποινική υπόθεση για απόκρυψη στοιχείων και οι οποίοι αθώθηκαν από το δικαστήριο.

Ουδεμία απάντηση δόθηκε από την προαναφερόμενη εφημερίδα και αφού η Επιτροπος απευθύνθηκε και πάλι προσωπικά στον Αρχισυντάκτη και δεν πήρε οποιαδήποτε απάντηση, ενεργώντας στη βάση των διατάξεων του άρθρου 25(1) (β) του Νόμου επέβαλε στους εφεσίβλητους τη χρηματική ποινή των €3.000.-, εισπρακτέα ως αστικό χρέος, λόγω παράβασης της αρχής της αναλογικότητας και δεδομένου ότι δεν δόθηκαν οποιοδήποτε λόγοι για τους οποίους δεν θα έπρεπε να επιβληθεί οποιαδήποτε κύρωση.

Οι εφεσίβλητοι, με προσφυγή τους ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, επεδίωξαν την ακύρωση της προαναφερόμενης πράξης της Επιτροπής και του συνακόλουθου διοικητικού προστίμου. Κύριο έρεισμα της θέσης τους αποτέλεσε η κατ' ισχυρισμόν εσφαλμένη απόφαση της Επιτροπής να θεωρήσει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, δεν τύγχαναν εφαρμογής οι πρόνοιες του άρθρου 6 (2) (θ) του Νόμου που επιτρέπει, κατ' εξαίρεση, τη συλλογή και επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, για δημοσιογραφικούς σκοπούς,

έχοντας υπόψιν ότι ευαίσθητα δεδομένα περιλαμβάνουν και αυτά που αφορούν στην υγεία καθώς και τα σχετικά με ποινικές διώξεις και καταδίκες. Κατά τους εφεσίβλητους η Επίτροπος εσφαλμένα και αναιτιολόγητα αναφέρθηκε στην απόφαση της σε δήθεν «έκθεση» της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του παιδιού ενώ το άρθρο 6 (2) (θ) του Νόμου αφορά στην παραβίαση του δικαιώματος «προστασίας» της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

Ήταν επίσης μέρος της επιχειρηματολογίας των εφεσιβλήτων, στην πρωτοβάθμια διαδικασία, ότι τα όσα δημοσιοποίησαν είχαν απαγγελθεί δημοσίως σε δικαστική απόφαση, η οποία αποτελεί δημόσιο έγγραφο και επομένως τα όσα δημοσιεύθηκαν από την εφημερίδα αναφορικά με τον ανήλικο είχαν ήδη δημοσιευθεί από το δικαστήριο, στα πλαίσια της σχετικής ποινικής υπόθεσης εναντίον των εμπλεκόμενων γιατρών.

Οι εφεσεύοντες, στη δική τους αγόρευση, κατά την πρωτόδικη διαδικασία, αντέταξαν ότι οι διατάξεις του άρθρου 6 (2) (θ) του Νόμου δεν ισχύουν στην προκείμενη περίπτωση διότι η δημοσιοποίηση των δεδομένων της υγείας του ανήλικου έχει πραγματικά εκθέσει την ιδιωτική και οικογενειακή του ζωή, εφόσον έχει παραβιάσει το δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής, όπως προνοείται στο προαναφερόμενο άρθρο 6 (2) (θ) του Νόμου. Η έκθεση της ιδιωτικής και

οικογενειακής ζωής του ανήλικου συνιστούσε ταυτόχρονα και παραβίαση του αντίστοιχου δικαιώματος προστασίας αυτής της ζωής. Το δημοσίευμα, κατά τους εφεσείοντες, θα μπορούσε να επιτύχει το σκοπό της πληροφόρησης του κοινού για τα γεγονότα της υπόθεσης, χωρίς την καταγραφή των ονομάτων του ανήλικου και των γονιών του, διότι αυτά ουδόλως ενδιέφεραν το κοινό και κανένα δημοσιογραφικό σκοπό δεν εξυπηρετούσαν. Η δημοσιοποίηση του ονόματος του ανήλικου και της ασθένειας του ήταν δυσανάλογη προς το σκοπό της δημοσιογραφικής ανταπόκρισης.

Ο ευπαίδευτος Δικαστής, ο οποίος επιλήφθηκε της προσφυγής, αφού εξέτασε τα ενώπιον του στοιχεία, αναφέρθηκε στο άρθρο 4 του Νόμου, το οποίο καθορίζει τις προϋποθέσεις για νόμιμη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων από τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τόνισε ότι αυτός, οφείλει να διασφαλίζει τη θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία των δεδομένων καθώς και ότι τα δεδομένα που συλλέγονται για νόμιμους σκοπούς, δεν τυγχάνουν μεταγενέστερα ασυμβίβαστης, με αυτούς, μεταχείρισης. Αναφέρθηκε, στη συνέχεια, στο άρθρο 6 (1) του Νόμου, στο οποίο προνοείται απαγόρευση συλλογής και επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων και στην εξαίρεση που προνοείται στο κρίσιμο άρθρο 6 (2) (θ) του Νόμου, όπου προνοείται, μεταξύ άλλων, ότι επιτρέπεται επεξεργασία (ευαίσθητων δεδομένων) η οποία πραγματοποιείται: «αποκλειστικά για

δημοσιογραφικούς σκοπούς, ή στο πλαίσιο καλλιτεχνικής έκφρασης, και εφόσον δεν παραβιάζεται, καθ' οιονδήποτε τρόπο, το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής».

Κρίθηκε στην προσφυγή ότι οι αιτητές-εφεσίβλητοι είχαν δίκαιο, εφόσον η δημοσιογραφική τους ανταπόκριση βασιζόταν στα όσα το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας δημοσίευσε εκδίδοντας τη σχετική του απόφαση. Κατά τον ευπαίδευτο Δικαστή, που χειρίστηκε την προσφυγή, το εδάφιο 2 (θ) του άρθρου 6 του Νόμου θα πρέπει να αναγνωστεί κατά τρόπο που να μην οδηγεί σε παράλογα αποτελέσματα ή κατά τρόπον που να εμπεριέχει αντιφατικές πρόνοιες και εφόσον, στην προκείμενη περίπτωση, η δημοσιογραφική κάλυψη και η επεξεργασία που έγινε για δημοσιογραφικούς σκοπούς, έγινε με την απλή αναπαραγωγή των όσων το ίδιο το δικαστήριο θεώρησε ορθό να συμπεριλάβει στην απόφασή του, δηλαδή και τα ονόματα του ανηλίκου και των γονιών του, «δεν μπορεί να τίθεται βάσιμος ισχυρισμός από την Επίτροπο ότι έχει παραβιαστεί το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής».

Στην πρωτόδικη απόφαση, η οποία προσβάλλεται με την υπό κρίση έφεση, αναφέρονται επίσης τα εξής: «Εφόσον το δημοσίευμα δεν έχει εκφύγει από την καλόπιστη αναδημοσίευση των όσων η δικαστική απόφαση περιείχε, δεν έχει παραβιάσει το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και

οικογενειακής ζωής του ανηλίκου. Θα το έπραττε, εάν, ενδεχομένως, το δημοσίευμα αναφερόταν ονομαστικά στον ανήλικο και τους γονείς του και στο πρόβλημα υγείας του στη βάση αγνώστων δημοσιογραφικών πηγών και ασύνδετα με οποιαδήποτε δικαστική κρίση, χάριν απλώς δημοσιογραφικής εμπορικής προώθησης μιας ενδιαφέρουσας για το ευρύτερο κοινό, υπόθεσης».

Ο ευπαιδευτος Δικαστής αναφέρθηκε, εκτός από το άρθρο 4 (1) (γ) του Νόμου, και στην αρχή της αναλογικότητας και σε νομολογία του ΕΔΔΑ, και συγκεκριμένα στις υποθέσεις *Z v. Finland 1997-I, 25 EHRR 371*, *Craxi (No. 2) v. Italy 38 EHRR 995* και *Panteleyenko v. Ukraine, App. No. 11901/02, ημερ. 29.6.2006*. Κατά τον ευπαιδευτο Δικαστή, το τι συνάγεται από τις αποφάσεις αυτές, στο σύνολο τους, είναι ότι σ' αυτές δεν είχαν ακολουθηθεί οι νόμιμες εσωτερικές (εθνικές) διαδικασίες αποκάλυψης στοιχείων ή πληροφόρησης του κοινού, μέσω των δημοσιογράφων. Το πρωτόδικο δικαστήριο πρόσθεσε ότι στα πλαίσια της Κυπριακής νομοθεσίας, εφόσον τα προσωπικά ευαίσθητα δεδομένα λαμβάνονται από δικαστική διαδικασία και η επεξεργασία τους πραγματοποιείται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς, δεν παραβιάζεται, με οποιονδήποτε τρόπο, η προστασία της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

Ενόψει των προαναφερθέντων το δικαστήριο αποδέχτηκε την προσφυγή και ακύρωσε την προσβληθείσα διοικητική πράξη.

Με την υπό εξέταση έφεση προσβάλλεται η ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης με τέσσερις λόγους έφεσης. Οι πρώτοι τρεις αφορούν στην πρωτόδικη κρίση, ότι εφόσον η δημοσιογραφική κάλυψη και κατά συνέπεια η επεξεργασία, για δημοσιογραφικούς σκοπούς, έγινε με την απλή αναπαραγωγή των όσων το δικαστήριο θεώρησε ορθό να συμπεριλάβει στην απόφασή του, δηλαδή και τα ονόματα του ανηλίκου και των γονιών του, δεν έχει παραβιαστεί το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Συναφής με τον πρώτο λόγο έφεσης, ο δεύτερος λόγος έφεσης προσβάλλει την πρωτόδικη κρίση ότι η δημοσιοποίηση του ονόματος του ανηλίκου δεν αποτελούσε δυσανάλογο μέτρο. Επίσης, συναφείς με τους πρώτους δύο λόγους έφεσης, είναι ο τρίτος λόγος έφεσης, ο οποίος αφορά στο μέρος της πρωτόδικης απόφασης που συμπεραίνει ότι η απλή αναπαραγωγή της δικαστικής απόφασης δεν συνιστούσε παραβίαση του δικαιώματος προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Ο τέταρτος λόγος έφεσης αφορά σε κατ' ισχυρισμόν εσφαλμένη εφαρμογή της σχετικής νομολογίας του ΕΔΔΑ επί των γεγονότων της παρούσας υπόθεσης.

Οι εφεσίβλητοι υποστήριξαν πλήρως την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης.

Εξετάσαμε με πολλή προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία, υπό το φως των ικανών αγορεύσεων των ευπαιδύτων συνηγόρων των διαδίκων.

Στην υπόθεση *H v. A (2015) EWHC 2630* αποφασίστηκε ότι το δικαστήριο δεν θα παρεμπόδιζε τη δημοσιοποίηση των γεγονότων μιας υπόθεσης, περιλαμβανομένων και αυτών που σχετίζονταν με ποινικές διαδικασίες, τα οποία ήταν ήδη εις γνώσιν του κοινού (already in the public domain), και από τα οποία η ταυτότητα της συγκεκριμένης οικογένειας μπορούσε να αναγνωριστεί. Το δικαστήριο, όμως, θα ήταν διατεθειμένο να παρεμποδίσει τη δημοσίευση των ονομάτων και της διεύθυνσης της μητέρας και των παιδιών της οικογενείας του. Το διάταγμα του δικαστηρίου επίσης θα περιείχε επιφύλαξη αναφορικά με γεγονότα που ήταν ήδη εις γνώσιν του κοινού (a public domain proviso), επιτρέποντας τη δημοσίευση πληροφοριών ήδη εις γνώσιν του κοινού, με εξαίρεση όμως ως προς τα ονόματα και τις διευθύνσεις της μητέρας και των παιδιών.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) ασχολήθηκε σε πολλές υποθέσεις με το δικαίωμα της προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής και των νομίμων εξαιρέσεων σ' αυτό. Συγκεκριμένα τόνισε ότι

εξαιρέσεις και αποκλίσεις, από το δικαίωμα προστασίας ευαίσθητων δεδομένων, μπορούν να γίνουν για δημοσιογραφικούς σκοπούς, μεταξύ άλλων, εφόσον τηρείται η εξισορρόπηση του δικαιώματος προστασίας προσωπικών δεδομένων με εκείνο της ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφόρησης (Δέστε: *CJEU, C-73/07, Tietosuojavaltuutettu v. Satakunnan Markkinapörssi Oy and Satamedia Oy [GC], ημερ. 16.12.2008*).

Το ίδιο δικαστήριο τόνισε ότι η απόκλιση από το δικαίωμα προστασίας προσωπικών δεδομένων για δημοσιογραφικούς σκοπούς σκοπεύει στο να επιτραπεί στους δημοσιογράφους να έχουν πρόσβαση και να συλλέγουν δεδομένα ώστε να μπορούν να εκτελούν το δημοσιογραφικό τους καθήκον και να πληροφορούν το κοινό για θέματα δημοσίου ενδιαφέροντος. Δεν υπάρχει όμως δημόσιο ενδιαφέρον αναφορικά με πληροφορίες που αφορούν στην ιδιωτική ζωή άλλων (Δέστε την υπόθεση *CJEU, C-131/12 Google Spain SL, Google Inc v. Agencia Espanola de Protection de Datos (AEPD), [GC], ημερ. 13.5.2014*).

Εκτός από το ΔΕΕ και το ΕΔΔΑ ασχολήθηκε με τα προαναφερόμενα δικαιώματα και την εξισορρόπηση τους. Στην υπόθεση *Axel Springer AG v. Germany (GC), No. 39954/08, ημερ. 7.2.2012*, το ΕΔΔΑ τόνισε ότι κατά την εξισορρόπηση του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης από τη

μα και του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής από την άλλη, θα πρέπει να συνυπολογίζονται οι εξής παράγοντες: (α) κατά πόσον το δημοσιευόμενο άρθρο είναι γενικού ενδιαφέροντος, (β) κατά πόσον το εμπλεκόμενο πρόσωπο είναι δημόσιο πρόσωπο και (γ) πώς ελήφθη η σχετική πληροφορία και αν είναι βάσιμη. Το ΕΔΔΑ αναφέρθηκε στην αρχή της αναλογικότητας, ως σημαντικής, κατά την εξισορρόπηση των δύο προαναφερόμενων δικαιωμάτων.

Σε άλλη υπόθεση το ΕΔΔΑ τόνισε τη σημασία της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, μεταξύ των οποίων σημαντικά ήταν τα ιατρικά δεδομένα, κατά την προστασία της ιδιωτικής ζωής. Η εμπιστευτικότητα των ιατρικών δεδομένων είναι ιδιαίτερα σημαντική, δεδομένου ότι η αποκάλυψη τους μπορεί να επηρεάσει δραματικά την προσωπική και οικογενειακή ζωή ενός ατόμου (Δέστε: *Biriuk v. Lithuania, No. 23373/03, ημερ. 25.11.2008*).

Σύμφωνα με την νομολογία του ΕΔΔΑ όταν μια πληροφορία είναι ήδη εν γνώσει του κοινού, το δικαστήριο λαμβάνει αυτό το γεγονός υπόψιν του, κατά την εκτίμηση του κατά πόσον οποιοσδήποτε περιορισμός στην ελευθερία του λόγου είναι απαραίτητος για την προστασία του άρθρου 10.2 της ΕΣΔΑ (Δέστε: *Satakunnan Markkinaporssi Oy and Satamedia Oy v. Finland, No. 931/13, ημερ. 27.6.2017*).

Με αναφορά στις αποφάσεις του στις Υποθέσεις *Tietosuoja* και *Google Spain* (ανωτέρω), το ΔΕΕ, τόνισε ότι ο δημόσιος χαρακτήρας των δεδομένων επεξεργασίας δεν αποκλείει, τέτοια δεδομένα, από την εμβέλεια της Οδηγίας για Προστασία των Προσωπικών Δεδομένων και των εχεγγύων που η Οδηγία αυτή παρέχει για την προστασία της ιδιωτικής ζωής.

Έχοντας κατά νουν τις προαναφερόμενες αυθεντίες και αρχές και με όλο τον προσήκοντα σεβασμό προς το πρωτόδικο δικαστήριο καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι οι λόγοι έφεσης είναι βάσιμοι και ότι η πρωτόδικη απόφαση είναι εσφαλμένη. Θεωρούμε ότι η πρωτόδικη ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία, εφόσον η δημοσιογραφική κάλυψη και η επεξεργασία που έγινε για δημοσιογραφικούς σκοπούς έγινε με την απλή αναπαραγωγή των όσων το ίδιο το δικαστήριο θεώρησε ορθό να συμπεριλάβει στην απόφασή του, περιλαμβανομένων και των ονομάτων του ανηλίκου και των γονιών του και της ασθένειας του ανηλίκου, δεν συνιστούσε παραβίαση του δικαιώματος προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, είναι εσφαλμένη.

Όπως φαίνεται από τις προαναφερόμενες αυθεντίες (Υποθέσεις *Tietosuoja* και *Google Spain* (ανωτέρω)) το να είναι, ένα ευαίσθητο στοιχείο της ιδιωτικής ζωής ήδη δημοσιευμένο σε δημόσιο

έγγραφο, όπως μια δικαστική απόφαση, δεν συνεπάγεται, αυτομάτως, και δικαίωμα σε δημοσιογραφική αναμετάδοση του στοιχείου αυτού.

Το άρθρο 6 (2) (θ) του Νόμου επιτρέπει μεν την επεξεργασία, αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς, υπό τον όρο όμως ότι δεν παραβιάζεται, καθ' οιονδήποτε τρόπο, το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Από τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ και του ΕΔΔΑ συνάγεται, πως για το σκοπό διαπίστωσης του κατά πόσον υπάρχει συμμόρφωση με την προαναφερόμενη πρόνοια, θα πρέπει να εξισορροπηθούν τα δύο δικαιώματα της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ελευθερίας της έκφρασης, υπό το φως της σχετικής εθνικής νομοθεσίας. Η εθνική μας νομοθεσία (άρθρο 6 (2) (θ) του Νόμου) προνοεί την επεξεργασία των δεδομένων για δημοσιογραφικούς σκοπούς, υπό τον προαναφερόμενο όμως όρο. Επομένως και οι δημοσιογράφοι έχουν το καθήκον της εξισορρόπησης των δύο προαναφερόμενων δικαιωμάτων.

Στην προκείμενη περίπτωση, με τη δημοσίευση των ονομάτων του ανήλικου και των γονιών του και τη δημοσίευση και της φύσης της ασθένειας του ανήλικου, υπήρξε παραβίαση του δικαιώματος της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Το γεγονός ότι τα προαναφερόμενα ευαίσθητα δεδομένα είχαν ήδη δημοσιευθεί στη δικαστική απόφαση είναι ένας παράγοντας που λαμβάνεται μεν υπόψιν, όμως, δεν μπορεί να γίνει

δεκτό ότι ο δημόσιος χαρακτήρας των δεδομένων που έτυχαν επεξεργασίας, αποκλείει τα δεδομένα αυτά από την εμβέλεια της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής, που παρέχει το ενωσιακό δίκαιο.

Ακόμα και λαμβάνοντας δεόντως υπόψιν ότι τα προαναφερόμενα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα είχαν ήδη δημοσιευθεί στη σχετική δικαστική απόφαση, αυτό δεν συνεπάγεται ότι δεν παραβιάστηκε, στην προκείμενη περίπτωση, το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής όπως συμπέρανε η Επίτροπος και όπως υποστήριξαν ενώπιον μας οι εφεσείοντες.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 (1) (γ) του Νόμου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων οφείλει να διασφαλίζει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι συναφή, πρόσφορα και «όχι περισσότερα από ό,τι κάθε φορά απαιτείται ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας». Εισάγεται επομένως στη σχετική εξίσωση και η αρχή της αναλογικότητας. Η αρχή της αναλογικότητας παραβιάστηκε στην προκείμενη περίπτωση από τους εφεσίβλητους, οι οποίοι, χωρίς να είναι, καθ' οιονδήποτε τρόπο, απαραίτητο για σκοπούς ενημέρωσης του κοινού, προέβησαν, χωρίς λόγο, σε δημοσιοποίηση, στην εφημερίδα τους, ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων του ανηλίκου και της οικογένειάς του, παραβιάζοντας το

δικαίωμά τους σε ιδιωτική και οικογενειακή ζωή, και δεν μπορούν, υπό τις περιστάσεις, να προτάσσουν ως υπεράσπισή τους το γεγονός ότι τα δεδομένα αυτά είχαν ήδη συμπεριληφθεί και στη σχετική δικαστική απόφαση. Η στάθμιση των δύο δικαιωμάτων, με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, κλίνει σαφώς την πλάστιγγα υπέρ του δικαιώματος προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

Για τους προαναφερόμενους λόγους η έφεση επιτυγχάνει. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται και η απόφαση της Επιτρόπου επικυρώνεται. Τα έξοδα της προσφυγής και της έφεσης, υπολογιζόμενα συνολικά σε €3.000.-, επιδικάζονται υπέρ των εφεσσειόντων.

Π.

Δ.

Δ.

Δ.

Δ.

/ΕΑΠ.

